

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Eötvös-utca, Szereza (Belevégi) házában hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetés díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán és Zettin József ur kereskedésében 10 krért kaphatók.

Megjelenik

minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térért 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyilttér petisoronként 10 kr.

Tegyük sajátunkká a felsőhegyiek ügyét!

A legszentebb törekvéseket, a legönzettelebb munka sikerét, a legbecsületesebb szándék keresztülvitelét igen sokszor akadályozza, sőt teljesen megghusítja a közönyösség, a nem törődés még azzal sem, a mi figyelmünket, érdeklődésünket, közreműködésünket, nemcsak megérdemli, hanem egyszerűs mind követeli is.

A Felsőhegyen építendő templom és plebánia javára rendezett gyűjtés megindításakor azon jogos reményt tápláltuk magunkban, hogy a jövő nyár folytán ugy a felsőhegyi plebánia, mint a templom föl fog építtetni. Az e célra szükséges néhány ezer frtot, (mely a legrosszabb esetben is 4-5 ezer frtra számított) könnyű szerrel gondoltuk összegyűjthetőnek már csak azért is, mert harminc évvel ezelőtt, az Adorjában épített templom és plebánia javára, az akkor alig 10 ezernyi ó-kanizsai népnél a gyűjtők 11 ezer frtot szedtek össze. Számításunk tehát nem volt túlhajtott, mikor a zentai 23-24 ezernyi közönségtől, mely van olyan, ha nem jobb módu mint az ó-kanizsai, hasonló szent célra csak félannyit, 4-5 ezer frtot reméltünk.

De a beérkezett gyűjtő-ívek látása lehüti reményeinket. Tagadhatlan, vannak szép tételek itt ott, de a legnagyobb rész csak krajcárokat ad. 50-60, sőt 100 ház után gyűlik össze 20-25 frt. És ha ez a város legszegényebb részénél volna így, nem csudálkoznánk, mert a kinek nincs, az nem adhat, bármennyire akarna is. De a szegény ellen nem lehet kifogást tenni. Ha a jó móduak, gazdagok, földesgazdák aránylag ugy adakoznának, mint a szegények, kiknek alig van mindennapi kenyerük, akár városba illő templomot lehetne az adományokból építeni. Tekintsük például a felsőhegyieket. Az ott lakó nép képezi a zentaiak legszegényebb részét. Földje a legtöbbnek a temetőben, tőke pénze a tenyerében van. Ez a szegény nép eddig 300 frtnál többet gyűjtött, később teljesítendő ajánlata 100 frtra megy, följánlott azonfölül 518 kézi és 141 kocsis napszámot. Ha minden egyes kocsis napszámot csak egy frtra számítunk, lesz 141 frt s ha minden egyes kézinapszámot 40 kr-ra becsülünk, 207 frt 20 krt tesz. Tehát Felsőhegy 748 frttal járul a templom és plebánia építéséhez.

Ha Zenta város lakói aránylag annyi áldozatot hoznának, mint a felsőhegyiek, legalább is 12 ezer és 466 frtnak kellene összegyűlnie, pedig a Zentán lakó és földesurakkal vetélkedő 3-4-5 vagy több száz lánccal bíró gazdáktól Isten és ember többet várhat, mint a szegény napszámostól.

De ezen dúsgazdag emberek némelyike, a kitől 100, vagy éppen 500 frt is telnek, a nélkül, hogy magának vagy családjának ezáltal kárt okozna, azt gondolja, hogy tisztára kiköltekezett, ha 20-30 krt, vagy a mi ritkaság 5 frtot ad. Sőt pirulva hallottuk, hogy voltak olyanok, kik elsőrangú

gazda létükre gúnyolódva egy krajcárt sem adtak.

Ezek hallatára önkénytelenül is azon gondolata támad az embernek, hogy a kiket az Isten megáldott földi javakkal, azok sokkal kevesebbet törődnek vele, mint azok, a kik mindennap reá szorulnak. Némely embernek a vagyon annyira megkeményíti a szívét, hogy még Isten iránt is fősvény, még a tőle haszonélvezetül nyert javakból sem akar jósága elismerésül áldozatot nyújtani. Az ilyenekről mondja Jézus, hogy könnyebb a tevének átbujni a tű fokán, mint a gazdagnak Isten országába jutni.

A takarékoság szép és ajánlatos erény, de mikor valaki azt a pénzt, melyet a rozsda megemésztt s azt a vagyont, melyet a tolvaj ellopott, Istennél többre becsüli, mikor valaki annyira takarékos, hogy takarékosága fukarsággá válik, és rosszabb a tolvajnál, az bünt követ el Isten, felebarátja s önmaga ellen.

Ha a 100 lánccos gazda 100 frtot, az 500 lánccos 500 frtot adna Isten dicsőségének emelésére, felebarátja lelkiüdvének előmozdítására, azt tartjuk, nem erőltetné meg magát, nem tenne kárt vagyonában. Hiszen nem építenek templomot Zentán minden esztendőben, ha pedig egész életében egyszer hoz valaki nagy vagyonból említésre méltó áldozatot, az nem teszi őt tönkre. Ellenkezőleg az Isten, kinek dicsőségére azon 100 vagy 500 frt áldozatot hozta, pótolhatja a legelső alkalommal azon néhány frt kiadást akár tiszszeresen is. Egyetlenegy jó gondolat sugalmazása, egy termékenyítő eső küldése, valamely elemi csapás elhárítása által bőségesen megjutalmazhatja a buzgó adakozót. Mert minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnét fölülről jön a világosság atyjától.

De némely jómódu azzal mentegeti magát, hogy ő neki nem kell a felsőhegyi templom. Hát csak arra adjunk, a miből anyagi hasznót várunk? Akkor akár minden szegény éhenhalhat még ma. Ha mindig csak a magunk hasznát keressük, még akkor is, mikor arra nem szorulunk, akkor rosszul cselekszik mindaz, a ki Isten dicsőségét és felebarátja boldogságát szemé előtt tartja. Jaj volna a világnak, ha minden ember csak uzsorára dolgoznék, ha a jószándéku segítség ismeretlenné lenne!

A jókedvvel hozott áldozat, még ha nagy volna is, nem szokott az embernek nehezeére esni.

Ne sajnáljunk tehát abból, a mit Isten bőségesen adott, egy csekély részt az ő nevének dicsőségére följánlani. Nyissuk meg szívünket és erszényünket felebarátaink lelki szükségének enyhítésére. Ha más hitfelekezeti polgártársaink önkényt, a kérést megelőzve ajánlják föl az Ur oltárára, ajándékaikat, egy keresztényben is lehet annyi buzgóság, hogy nem fog szégyenszemre elbujni az adakozás elől, meggondolván azt, hogy „Boldogabb az, a ki ad, mint a ki kér.“

„Adjatok, adjatok, a mit Isten adott“, hogy részvétlenségünk miatt a szent ügy hátrányt ne szenvedjen. Az eddig begyűlt néhány száz frtból nem lehet templomot és plebániát építeni és csak azok lesznek okai az építkezés elmaradásának, kik még annyi krajcárt sem áldoznak, mint a hány lánccal földjük van. Nem képzelhetjük, hogy találkozik e városban tisztességes ember, ki a megkezdett munka megakadályozása vagy meghusítása végett vonná ki magát az adakozók közül. A legtöbb embert a rút fősvénység tarthat vissza, mert nem gondolja meg, hogy mit használ, ha az ember az egész világot megnyeri is, egyetlen lelkének pedig kárát vallja.

„Váltsd meg tehát bűneidet alamizsnával.“

Zentának külön törvényhatósággá leendő átalakítása.

Midőn ezen fontos kérdéshez a helybeli sajtó közvetítésével a nyilvánosság előtt hozzászólni, s a tárgyra vonatkozó nézetemnek ezuton nyílt kifejezést adni magamat elhatároztam, azon óhajással nyultam a tollhoz, bárha a multak soha eléggé nem sajnálható félreértéseinek hályoga ne gátolná a világos látást azoknál, kik igénytelen soraimat elolvasásra méltatandják és bárha azok részéről, kik a kérdéshez érdemileg hozzá szólni illetékesek, ne hiányoznák a tárgyalagos megvitatáshoz szükséges azon akaratot és tiszta szándék, melyet én részemről egész jó hiszemiséggel föltenni kész vagyok még azokról is, kik a város közügyeiben általam, mint városi képviselő által elfoglalt állásponttal szemben elmentéses állást foglaltak el és a közgyűlési termet a pártok küzdterévé alakították át.

Zenta rendezett tanácsu város képviselő-testületének f. évi január hó 20-ik napján tartott rendes havi közgyűlésében, egész váratlanul s minden erre alkalmas előzmény nélkül, a megyei törvényhatóság közgyűlése azon határozatának, hogy a városi árvaszéknél egy költségelő és egy újabb számvevői állás szerveztessék és az erre vonatkozó tanácsi javaslatnak tárgyalásánál Szabó László képviselő ur által ett és a többség által el is fogadott azon indítvány után, hogy a közgyűlés a megye által elhatározott és a tanács által sem pártolt ujhivatalok szervezését, mint fölösleges és a városra csak újabb terheket hárító intézkedést ne fogadjon el és az ellen a belülyminiszteriumhoz föllebbezés tésessék, — Mikosevics József képviselő ur részéről az iránt tett indítvány, hogy a városi képviselőtestület tegyen lépéseket a városnak a följánlott törvényhatóság alóli fölszabadítása, s e végett a városnak külön törvényhatósággá leendő átalakítása iránt.

Ezen indítvány elhangzása után perere néma csend állt be a közgyűlési teremben... az egyes képviselők arcáról azon óhajás volt leolvasható, mely szerint inkább szerettek volna az indítvány fölött egyszerűen napirendre térni, mintsem a fölött akár egyik, akár másik irányban határozatot hozni. A hallgatóságos napirendre térés egyelőre be is következett az által, hogy a tanácskozás alatt állott tárgy, illetve Szabó László képviselő ur indítványának tárgyalása tovább folytatott és a fölött a névszerinti szavazás is befejeztetvén, annak eredménye kihirdettetett. Ekkor azonban Mikosevics ur újra előlépett indítványával s egyuttal fölolvasta az indítvány értelmében kiküldendő bizottságba ál-

tala javaslatba hozottak neveit, mire a közgyűlés újabb néma hallgatással felelt, az elnöklő polgármester ur pedig annak folytán, hogy az indítvány ellen felszólalás nem történt, kimondta a határozatot, mely szerint a városnak törvényhatósággá leendő átalakítása iránt tett indítvány az ügynek intézésére kiküldött bizottság tagjaira vonatkozó javaslattal együtt elfogadtatott.

A fennebbiek tárgyilagosa bevezetése után, melyeket csupán a történeli hűség kedvéért tartottam szükségesnek előre bocsátani, önkénytelenül fölmerül mindjárt első sorban azon kérdés: Lesz-e tehát Zenta-ból külön törvényhatóság?

E kérdésre annyira könnyű a válasz, hogy az mindenkinél készen áll, a ki ismeri városunk összes viszonyait és azokból kiindulva, komoly higgadtsággal képes a tárgy fölött elfogulatlanul gondolkozni, menten minden mellék tekintetektől s az erőltetett nagyzás hű, mulékony céljaitól.

Sok, s talán kelletlenül több szó fog keletkezni a fontos kérdés föllebentése folytán, a mitől én részemről semmi üdvös eredményt nem várok, mert az egyedüli üdvös eredményt ezidő szerint elérhetlennek, határozottan kivihetetlennek tartom, s ugyan azért habozás nélkül kimondom a föltett kérdésre véleményemet, mely abból áll, hogy teljes meggyőződésem, miszerint a jelenlegi viszonyok között Zenta nem lehet törvényhatósági joggal fölruházott város.

Megmondom azt is, miért, s kifejezem az indokokat, melyekre meggyőződésemet alapítom.

Nem új eszme Zentán a városnak a megyétől való függetlenítése. Foglalkoztam ez eszmével én is komolyan azon időben, midőn a járás még nem vala szétosztva, mert akkor lett volna legkedvezőbb alkalom az anyagi erő megteremtése és biztosítására, mely nélkül a törvényhatóság utáni vágyakozás hű ábránd s jámbor óhajta marad. A járás osztási perben létrehozott egység megkötése előtt, midőn arról volt szó, mit és mennyit kapjon a város közönsége, mint erkölcsi személy, a fölosztás alá bocsátott közös területekből; ott és akkor lett volna kedvező alkalma M. képviselő urnak, ki akkor a város ügyésze volt s oly befolyást gyakorolt az egység megkötésére, hogy egy intésébe került volna az, a mi később egyszer mindenkorra s örökre lehetlenné vált.

De meg vagyok győződve arról is, hogy M. ur indítványának valódi indokait az utóbb idők újabb viszonyainak szüleményei képezik, oly viszonyok szüleményei, melyekről Zomborban a vármegye palotájában följegyzések tetettek s melyek miatt most M. ur Rigolettével együtt éneklí az: „Ah! Boszura, rémítő boszura föl!“ kezdetű dalt.

De hát elégséges indok-e a nota comitatus arra, hogy M. ur egész multjával a vármegyével szemben szakítandó, az eszközökben annyira válogatás nélkül járjon el céljainak kivételére, mint a minő eszköz indítványa?

Hiszem — melleleg megjegyezve — én sem dicsekedhetem azzal, hogy a vármegye főurainak valami tulságos nagy kegyeiben állnék. Az is igaz, hogy engem már akkor nem kedvelt a vármegye, mikor M. ur annak kiváló kegyence volt. Engem, Isten jóvoltából, mindjárt ismerkedésünk kezdetén, már 6 év óta kizárt kegyeltjei sorából; és én még sem akartam soha az egész hosszú idő alatt Zentának külön törvényhatóságát. M. ur csak rövid idő óta szünt meg a vármegye kegyence lenni; és már is törvényhatósággá akarja fölérletetni Zentát.

Hát arra emlékszik-e M. ur, midőn ama virágos kertben, melynek kedvelt virágainak egyike gyanánt M. urat ápolták a megye gyöngéd kezei, védve még a nap hevétől is, a pázsit szegélyű kanyargó utacskákon M. ur mellett haladtak el azok a zentai gazdák, a kik zsebeikben aláírási íveket hordoztak Zentának nagyközönségé szándékolt átalakítása iránt? Nem oly igen régen történt, emlékezhetik reá.

És ha M. ur a járás osztási egységnek képes volt arra a nagy szórakozottságra, hogy akkor elkerülte figyelmet Zenta törvényhatósága emelése; ha ugyan ő, mint egy diktátor: hatalommal minden befolyását fölhasználva, keresztül hajtotta mindazon indítványokat és tanácsi javaslatokat a közgyűléseken, melyek kizárólag az ő pártfogolása folytán a város 250,000 frt közigazgatási alapjának csupán emlékét hagyták hátra azon közgyűlési jegyzőkönyvekben megörökítve, melyek az ő dicsőségét hirdetik; ha végül M. ur csak nemrégiben azon indítványt is tette a közgyűlésen, hogy a város, anyagi erejének fogatkozása folytán, mentessék föl azon összegek visszafizetésétől, melyekkel a közigazgatási alapnak tartozik és mindezt öntudatosan tette, akkor azt kérdem M. urtól, hiszi-e lehetőségét annak,

hogy ily körülmények között s ily előzmények után indítványa komolyan vétessék?

Sokkal nagyobbak és kiáltóbbak a vagyoni bajok Zenta városánál, hogy sem azokat még újabb terhek vállalása által fokozni végromlás nélkül lehetne.

Tehát a multba visszatekintve, későn jött az indítvány; a jövőre s annak bizonytalanságaira gondolva pedig még az esetben is korai volna, ha városunk jelenlegi háztartása normális állapotnak örvendene.

A községi életben nincs helye semmiféle könnyed számításnak és a legjobb közigazgatás az, a mely a helyi jogosult igények kielégítése mellett legkevesebb terhet ró a lakosokra. Zentának ez idő szerint jogosult igényei, a lakosság műveltségi fokához az ipar és kereskedelem kezdetleges állapotához mérten, a rendezett tanács által ki nem elégítetteknek nem mondhatók és elvégre rendezett tanácsunk oly szabásu, a melynél szerényebb is kielégítő lehetne, ha egyenlő jó erők alkalmazására nagyobb gond fordítatnék és a hivatalos teendők pontos teljesítése kellőleg ellenőriztetnék. Ily kalamitásoktól a törvényhatóság nem menti meg a várost, sőt következményeik még érezhetőbbek lennének a legtöbb olyan dologban, melyekben a törvényhatóság kizárólagos joggal s teljesen önállólag intézkedik, ez csak öntehetlenségének róhatná föl a bajt segítség nélkül, míg a megyei főnhatóság ellenőrködése s közvetlen befolyása támaszul szolgál, csak a megye tegye meg kötelességét s birjon elég eréllyel főnhatósági jogának gyakorlása körül. „Kötelesség“ legyen a jelszó a főnknél épp úgy, mint az alárendelt tisztviselőnél, önzert és munkakedv, tisztesség és fegyelem által válik azzá minden tisztviselő, a mivé lennie kell. Dologkerülő, csuszó-mászó kortes-had ne üsse föl tanyáját sem egyik, sem másik helyen.

Mindezeket M. ur csak úgy tudja, mint én, valamint tudja azt is, ho y Zenta emelkedésének főrugója korábban a törvényhatósági joggal való fölruházás, mint pusztá cím, hanem a polgárok, a lakosság anyagi jólétének fokozása s a szellemi művelődés emelése. Már pedig Zentán a városnak törvényhatósággá való átalakítása, tekintettel az ezzel kapcsolatos anyagi terhek viselésére, egyértelmű lenne a lakosság anyagi gyarapodásának megnyirbálásával, mert a város, mint erkölcsi személy, nem rendelkezik ez idő szerint oly anyagi erővel, melyből a törvényhatóság főntartásának költségeit s összes terheit, a lakosok külön megterhelése nélkül földözni képes lehetne, s e tekintetben elégségesnek tartom a jelenlegi állapotokra hivatkozni. Azt pedig, hogy a főnálló állami adók és terhek folytonos emelkedése mellett a községi adó behozatalát maga a lakosság siettesse, helyesen csak akkor találhatná bárki is helyén levőnek, ha ezen anyagi áldozat kiszámíthatólag az ipar és kereskedelem fölvirágoztatásában teremné maga a város lakosai számára jótékony gyümölcseit: milderre pedig Zentán a maiviszonyok közt gondolni sem lehet, mert hiányzik az ipar és kereskedelem fejlettsége, kedvező összeköttetései és más számos kellékek, melyek által ipara és kereskedelme lendületre számíthatna.

Majd, ha e város, takarékos gazdálkodás mellett saját erejéből létesítendő intézményei segítségével, a tanügy gondos kezelésével, az iparnak és kereskedelemnek kedvező jó izlést és a kényelmes és hasznos közötti választás iránti föltogást s az ezekből természetesen folyó fokozottabb igényeket előtérbe lépni látja, vagyis, ha saját anyagi jóléte fogja képezni az indokolt polgárainak fokozottabb igényei kielégítéséről kötelességszerűleg gondoskodni, úgy, hogy a törvényhatósággá nemalakulás a szellemi tepsedés vádját vonná maga után, akkor itt lesz az idő, hogy e város jogosan sürgetheti a törvényhatósági joggal való fölruházást s akkor lehet kilitása is, hogy a törvényhozás, melynek e jog megadását föntartva van, a méltányos kívánalom teljesítését nem tagadja meg. Mig ez be nem következik, a törvényhatósági jog gyermek kezébe adott éles kés lenne, annak kívánása pedig határos a saját romlására való törekvéssel.

Ez az én igénytelen véleményem M. ur indítványára. Nem is aggódom, hogy oly könnyen testté válják az ige.

Attól sem tartok, hogy a nagy Bács Bodrogh vármegye oly könnyen búcsút vegyen Zentától, s nekem a megyei hatósággal szemben egyetlen kívánságom van csupán, mely abból áll: vajha a tekintetes megyei törvényhatóság s annak feje okulva a multak tapasztalatain, kettőztetett eréllyel igyekeznek a Zentán uralgó városi közigazgatási viszonyokkal s az eddig fölmerült jogos panaszok kuforrásaival bővebben s közelebbről megismerkedni, mint azt eddig tévé és vajha minél előbb bekövetkeznék azon időpont, melyben nyugodt megalégedéssel kezdhethők táplálni a reményt az iránt, hogy panaszaink orvoslására

jogos kérelmeink meghallgatására fognak tájálni s ekként bekövetkezik azon örvendetes idő is, a midőn a tekintetes megyei főnhatóság böles intézkedéseit bizalommal vehetjük igénybe mindazon esetekben, melyekben azokra törvéynél fogva utalva vagyunk, mert ezen óhajta teljesülése nélkül még városunk jelenlegi rendezett tanácsu szervezetének föntarthatóságában sem bizhatunk, mivel a rossz gazdálkodás, a városi tisztviselők páratlan hanyagsága és az orvoslatlanul hagyott számos baj túltengése fölemészti az anyagi erőt, előlik a hatóság iránti bizalmat s mindezeknek szomorú következménye azon sajnos visszaesés: a nagyközönség alakulás lehet, melyről több erőteljes alföldi magyar város hason sorsa áll előttünk élő példa gyanánt s a melytől csakis a megyei főnhatóságnak tovább már nem halasztható eréllyes eljárása óvhatja meg Zentát.

Mi pedig ketten M. urral majd csak megleszünk egymás iránti régi vonzalmainkban.

Annyi tagadhatlan a dologban, hogy M. ur mint a tanács-pártnak vezére, indítványával saját pártját váratlanul két tűz közé szoritotta s a párt szerepéből tökéletesen kiesve, fejjel rohant annak az erős kőfalnak, a melynek alkotmányos neve: „vármegye“ s most az egyszer a vezér rossz taktikája miatt szenvedett vereséget a párt, melynek a nyilvános gyűlések vitáiban járatanabb tagjai bizonyára nem vették észre az indítványban rejlő taktikai fordulatot, melynek azon föladat megoldása képezte célját hogy ugyanazon tárgyban, melyben Szabó László ur a megye határozata ellen tett indítványt, M. ur is a megye határozata ellen nyilatkozzék a nélkül, hogy Szabó László ur indítványát tegye magáévá, vagy arra szavazzon.

A fennebbieknel fogva én a szóban forgó indítványt komolynak nem tekinthetem, s bizom abban, hogy a kiküldött bizottság javaslata, vagy esetleg a képviselő-testület helyre üti a csorbát, melyet az indítvány Zenta város közönségének a megyei hatóság iránti minden időben tanusított odaadó ragaszkodásán esett.

Kozics István.

Közgyűlés január 20-án.

I.

A január 20-iki közgyűlésnek két nevezetes mozzanata volt. Még pedig azért nevezetesek, mert jellemzik a tanácsnak és a megyének egymás közötti viszonyát. Ránk a lepel föllebenése a komikum hatását gyakorolta. Meglepő ugyan ránk nézve nem volt, mert régóta tudjuk, hogy büzlík valami Dániában. De az ügytelenség a tanács részéről, melylyel a képviselő-testület szemébe port hinteni erőlködik, ingerel a gunymosolyra.

a) A megye szigoruan meghagyja a városnak, hogy rövid idő alatt egy számvetői és egy könyvelői állást rendszeresítsen mert hát a jelenlegi személyzet nem képes e munkát végezni. És a tanács meghazudtolja a megét, és azt mondja, hogy a megye tulságosan feketén festi az állapotot. Pedig az alispán ezt referálta a megyei közgyűlésen, hogy ő és a megyei árvaszéki elnök 13, illetőleg 14 napig a legtelkiismeretesebben megvizsgálták az ügykezelést, és a legjobb lélekkel javasolja a személyzet szaporítását. És erre a tanács azt válaszolja, hogy az alispánnak nincs igaza. — Tapsolásra méltó jelenet, midőn az alantas hatóság nyilvánosan meghazudtolja a feleltesét. Pedig egyiknek sincs és mind a kettőjöknek igazuk van. Az alispánnak annyiban nincs igaza, a mennyiben személy szaporítást kíván, annyiban pedig igaza van, a mennyiben rendtelenség, még pedig nem csekély mérvű, van a városházán. A hibát abban követte el, mert nem volt őszinte, vagy nem akarta, vagy nem merete keréken kimondani az igazságot. Hogy miért? Ő tudja. Mi sejtjük. Nekünk elég, hogy igazat nem mondott, hogy minden taktikázása alatt elárulta a lólabát. A tanácsnak igaza van, hogy nincs szükség a személyszaporításra, és elvetette a sulykot, midőn az alispán nem igaz mondással vádolja. Nekünk mint ellenzéki lapnak kötelességünk és jogunk megmondani az egész igazságot. Mely abban áll, hogy ha a tisztviselők tudnának és akarnának dolgozni, személy szaporítás nélkül minden rendben lenne a városházán, sőt a személyzetet apasztani lehetne. Minthogy azonban az alispán nem olyan, a minőnek szeretne látszani, mosolyt gerjesztőleg taktikázni kénytelen. Hogy a képtelen és hanyag tisztviselőket miért nem vonja az alispán fegyelem alá, ő érzi legjobban, mi pedig éppen olyan jól tudjuk, és már meg is mondottuk, t. i. hogy nem olyan ember, mint a minőnek látszani szeretne. Ez pedig az ő hibája, nekünk pedig erényünk, miszerint birunk annyit

Folytatása a mellékleten.

24 ezer lelket számláló vagyonos város, Pesti Iház Lajos társulata teljesen megérdemli a pártolást és a közönség még sem látogatja kellő arányban a színházat. Mert a lakosságban, a maga összességében nincs meg az érzék a nemesebb élvezet iránt, hiányozván benne az ilyen érzéket ébresztő műveltség.

Ha ide vetődik egy kötél-táncos vagy jodlító-trupp vagy csepürágó kóbor lovag, csak úgy tódul a közönség, míg egy jó szintársulat előadásaira csak ritkán telik meg az amugy is nem valami nagy helyiség. Ez a kétféle jelenség éppen nem hízogó bizonyítványa a zentai közönség izlésének.

A szintársulat egy hónap alatt bebizonyította, hogy a legmelegebb pártolásra érdemes. A társulat tagjai, mint színészek, jól játszanak, mint emberek pedig kifogástalanul viselik magukat. Ha Zenta város közönsége tisztában van a honfui kötelességek felől, ha érzékkel bír a művészet iránt és nemes szórakozásra vágyik, látogassa tömegesen a színi előadásokat.

Egy ilyen nagy, vagyonos magyar városból a magyar színészeknek a legjobb emlékek kellene távoznok.

Január 21-én Pyat Félix „Rongyszédő”-jét adták. Zsán szerepében maga az igazgató, Gáruszében Ferenczy, Didierében Sárközy, Didier Mariében Tolnay Juliska, Potardnéében Hollósnyé, Hanriében Jeszenszky, Kláráéban Bussay Clarissa. Valamennyien jól játszottak, kitűnően Pesti és Bussay, kiket nyílt jelenetekben megtapsoltak és lámpák elé hívtak.

Jan. 22-én Jókai „A bolondok grófja”-t adták. Gróf Koromfi: Viola, Balkon: Ferenczi, kulcsár: Tukoray, jáger: Jeszenszky, kocsis: Asztalos, komornyik: Kövessy, Iringa: Ferencziné, Mártha: Bussay Clarissa, baronesz: Kövessyné, nevelőné: Kárpáti Katica, bakter: Sárközy volt. Ferenczyné és Bussay kitűnően játszottak, Kövessy a nevelés művészetét produkálta. Ferenczynével a II. felvonásbeli táncát megújraztatták, a többiek jól játszottak, míg Kárpáti mondókáját nem tudta. A közönség jól mulatott.

Január 24-én Szigeti „Nőemancipáció”-ját adták. Báthory szerepében Ferenczy, Gerőfiben Asztalos, Flóráéban Ferencyné, Zarándinéében Hollósnyé, Arpadéban Viola, az öreg huszáréban Kövessy, Keilingerében Jeszenszky, komornáéban

Bussay Clarissa, Fruzináéban Kövessyné, szakácsnéében Kárpáti Katica. Valamennyien jól játszottak, Ferenczyné kitűnően, dalait és II. felvonásbeli toborzó-táncát megújraztatták. Kövessy huszár volt, a minők csak a hagyományban élnek Jeszenszky bevégzett Dinstli volt, Kárpáti a bamba leányt jól adta, Bussay kedves jelenség. A közönség eddig minden bizonynyal legjobban mulatott ezen a darabon.

Január 25-én Viola József jutalomjátékául Chivol és Daru „Üdvöské”-jét adták, alig félig telt házban. Pedig kár. Viola, különösen mai szerepléséért megérdemelt volna tömeges pártolást. XVII. Lorán volt: Kövessy. Fiametta: Kárpáti Katica. Fritellini: Jeszenszky, Bocco: Ferenczi, Pippó: Viola, Bettina (üdvöske): Ferenczyné, Parafante: Asztalos. Kivétel nélkül jól játszottak, Kövessy a kutyavonyítással ügyes apropost rögtönzött, mondván: Hiszen azért neveztelek ki gypmesternek, hogy nemítsd el a kutyákat. Kárpáti Katica igen csinos volt, jól is játszott. Asz alost illetőleg kívánnók, miszerint olyan szerepekre alkalmaznák, melyekben hatalmas bariton hangját érvényesíthetné. Ferenczyné és Viola olyan kitűnően énekeltek és játszottak, hogy szinte azt hajlandó az ember róluk föltételezni, miszerint fülig szerelmek egymásba. Mintha érzelmeket nem is lehetne annyira jól színlelni és csakis valódi szenvedélyt

lehet olyan hatással adni, a minőt nevezettek produkáltak.

Január 26-án „Boccaccio”-t adták a címszerepben Ferenczynével, Pietro: Sárközy, borbély: Ferenczy, Beatrice: Bussay Clarissa, a bodnár: Jeszenszky, neje Raizné, Lambertuccio: Kövessy, neje Kövessyné, Frametta: Kárpáti Katica, Leonette: Viola, könyvárus: Asztalos volt. Ferenczyné és Kövessy kitűnően játszottak, Bussay kedves jelenség, Kárpáti csinos, de kettőse Kövessynével gyarló volt, míg Ferenczynével jól sikerült, miért a közönség mindkettőjüket megtapsolta és a lámpák elé hívta, de Kárpáti nem jelent meg, ha szerénységből tette, jól tette, mert a szerénység mindenkinek jól áll, kétszeresen jól a színésznél, kivált kezdőnél. Kövessy kuplóját kétszer is megújraztatták. Gyönyörködik a szem Tolnay Juliska plasztikai természetben.

Szombaton, a Mózesvallásuk nőegyletének javára a „Buborékok”-at Csikyól adták. Melyről csak jövő számunkban emlékezhetünk meg. Ma „Fodrász mint generális”-t Berczikól adják. Kedden nem lesz előadás. Legközelebb „A vas embert” és a „Kókai ház”-at fogják adni.

Felelős szerkesztő: Reitmann Fe. enc.
Kiadótulajdonos: a „Zentai függetlenségi kör”.

A menyasszonyok figyelmébe!

A legcsinosabb butorok nagy választékban uri-utca, szerb pék házában levő raktárobomban a legjutányosabb árakon kaphatók.

Weber Károly.

KIADÓ ÜZLETHELYISÉG ÉS LAKÁSOK.

Eugen-utca 1217. sz. (a gőzmalom szomszédságában) házamban egy helyiség korcsmának és nagyobb s kisebb lakások szent. György napra kiadók.

Goldstein József.

A LEGJOBB SZIVARKA-PAFER
A VALÓDI
LE HOUBLON
Francia gyártmány.
Cawley és Henry-től Páris.
Utánzásoktól mindenki óvatik.
Ezen papír
Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lipmann
urak a bécsi egyetem vegytani tanárai által legjobban ajánlatik kitűnő minősége, határozott tisztasága és minden az egészségnek ártalmas anyagoktól mentessége miatt.

500 ARTICLES
C. C. HENRY
Cawley & Henry
FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, PARIS

ADA-MOHOLI EGYESÜLT TAKARÉKPÉNZTÁR.

TARTOZIK.

Mérleg-számla 1887. december 31-én.

KÖVETEL.

F. k. l.	V a g y o n	Osztr. ért.		F. k. l.	T e h e r	Osztr. ért.	
		frt	kr			frt	kr
5	Készpénz	11736	51	1	Részvénytőke	50000	—
3	Váltók	360313	98	2	Tartalék-tőke	34347	27
4	Kötvények	47408	44	7	Betétek könyvecskékre 273480 frt 2 kr		
4, 26	Jelzálogos kötvények	67140	74	9-16	„ folyó számlára 20365 „ 62 „	293835	64
6	Előleg kölcsönök	2085	—	17	Visszleszámitolás	103493	15
8-16	Folyó számlabeli követelések	5158	18	18	Osztalék	98	15
23, 37	Illeték- és bélyegelőlegek	141	18	19	Betéti kamat adó	791	14
24	Butorzat 10% leírás után	533	74	20	Lakbér	50	—
25	Értékpapírok	90	—	45, 47, 48	Bélyeg illetékek	13	12
				21	Nyeremény		
					Tart.-tőkére 16% és a részv. átíratási díjak 1944 frt 41 kr		
					Választm. 6% jutalék 716 frt 78 kr		
					Felügyelő-biz. 2% „ 238 frt 92 kr		
					Adományokra 79 frt 19 kr		
					Osztalék 1000 db részvény után, à 9 frt, 9000 frt	11979	30
		494607	77			494607	77

Fischer Lipót s. k.,
pénztárnok.

Kovacevits Radivoj s. k.,
vezérigazgató.

Fischer Dávid s. k.,
s. könyvelő.

Dwelly Róbert s. k.,
könyvelő.

Ezen mérleg-számla a kereskedelmi törvények 195. §-a értelmében átvizsgáltván, azt minden tételben helyesnek találtuk. Adán, 1888. évi január hó 26-án.

A felügyelő-bizottság:

Fridrik Tamás s. k.,
biz. tag.

Adler Zsigmond s. k.,
biz. tag.

Wolf József s. k.,
elnök.

MEGHIVÁS.

A „ZENTAI HITELSZÖVETKEZET” 1888. évi február hó 12-én délután 2 órakor fogja saját helyiségében

ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

megtartani, melyre a t. törzsbetét-tulajdonosok tisztelettel s oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy szavazati joguk gyakorolhatása végett az alap-szabályok 29. és 30. §-ai értelmében a törzsbetétekről szóló könyvecskéiket, melyek legalább 4 héttel a közgyűlés előtt neveikre irattak, egy nappal a közgyűlés előtt a hivatalos helyiségben letéteményezni kötelesek.

TÁRGYAK:

1. Igazgatói jelentés az 1887. évi üzlet lefolyásáról és eredményéről.
 2. Felügyelő-bizottság jelentése, valamint az 1887. évi vagyon mérleg s a tiszta nyereség fölőlesztésére vonatkozó véleményes előterjesztés, esetleg a számadó tisztikar fölmentése.
 3. 2 választmányi tag választása.
 4. A felügyelő-bizottság megválasztása.
 5. Belyánszky György és társai részéről tett, esetleg mások részéről teendő önálló indítványok tárgyalása.
 6. Jegyzőkönyvhitelesítő bizottság kiküldése.
- Zentán, 1888. évi január hó 18-án.

Matkovits Lajos s. k., elnök.

A „Zentai Hitelszövetkezet” 1887. évi zárszámadása a III. üzletévről.

TARTOZIK.

Mérleg-számla 1888. január hó 1-én.

KÖVETEL.

F. k. l. sz.		Ösztr. ért.		F. k. l. sz.		Ösztr. ért.	
		frt	kr			frt	kr
35	Pénztár számlának	1911	97	1	Törzsbetét I. cs.	25712.50	
41	Váltó számlának	37085	40	24	" II. cs.	15711.—	
23	Kötvény és jelzálog kötv.	9168	90	31	" III. cs.	17 6.75	43160 25
6	Érték és zálog számlának	8480	85	40	Betét számla		7094 87
2	Törzsbetét-előleg I. csoport	3239	51	19	Visszleszámitolás		8680 —
32	" " II. "	638	—		Nyeremény 1885. évről		178 71
38	" " III. "	5	—		" 1886. évről		1111 86
21	Folyó számlának	425	75		" 1887. "		2587 33
42	Adósság	915	57				
33	Bank	169	—				
7	Beruházási számlának	768	94				
20	Vertpénz	4	13				
		62813	02				62813 02

TARTOZIK.

Veszt- és nyer-számla 1888. január hó 1-én.

KÖVETEL.

F. k. l. sz.		Ösztr. ért.		F. k. l. sz.		Ösztr. ért.	
		frt	kr			frt	kr
8	Betét kamat számlák	307	26	28	Kötvény kamat számlától	1005	43
9	Fizetés	897	71	4	Váltó	2964	29
10	Folyó költség	644	47	29	Érték és zálog kamat számlától	524	40
14	Házbér	250	—	26	Előleg	135	18
22	Adó	266	46	27	" " I. csoport	39	86
39	Bélyeg	28	94	37	" " II. "	—	25
	Nyeremény	2587	33	25	" " III. "	225	06
				12	Késedelmi " számlától	69	—
				30	Alapítási díj	17	40
				20	Átiratási díj	1	30
					Vertpénz		
		4982	17				4982 17

ZENTAI HITELSZÖVETKEZET:

Scheinberger Dagobert s. k.,
vezérigazgató.

Kozics Aladár s. k.,
könyvelő.

Benes András s. k.,
pénztáros.

Dimitrijevic Timóth s. k.,
ellenőr.

IGAZGATÓSÁGI TAGOK:

Dr. Glücksthal Adolf s. k.

Frankl Henrik s. k.

Schwarz Sándor s. k.

Hadzsits József s. k.

Ezen mérleg-, vest- és nyer-számlát a kereskedelmi törvény 195. §-ában körülírt határozataihoz képest alulírt felügyelő-bizottság átvizsgálván, minden egyes tétele a fő- és segédkönyvek tételével teljesen megegyeznek találtatott.
Zenta, 1888. január hó 18-án.

Dr. Fülöp Adorján s. k.,
felügyelő-biz. tag.

Boromissza János s. k.,
felügyelő-biz. tag.

Hirschenhauser Manó s. k.,
felügyelő-biz. tag.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zentai kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhíré teszi, hogy Ruzsa Antal és Ruzsa Sándor szabályai lakosok önkénytelen árverés iránti ügyében Kocsis János utóajánlata folytán a végrehajtási árverés a zentai kir. bíróság tevékenységén levő s a mohóli 35 t. sz. tjkben A. 1. b. sz. alatt Ruzsa Antal és Ruzsa Sándor közöstudalomból fölvetett 1812. hr. sz. 120) []-öl területű szántóföldre 856 frt kiküldési árban az árverés elrendeltett (s hogy ezen megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is eladatni fog).
Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzzel o. é. 50 frtot készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.
Zentán, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál, 1887. évi december hó 23-án.

Dr. Móré, kir. aljbíró.

83 0/1887. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zentai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhíré teszi, hogy Ze tai Takarékpénztár-nak, mint végrehajthatónak Rauman Julia végrehajtás t. szenvedett elleni végrehajtási ügyében, végrehajtató kérelme következtében a végrehajtási árverés a zentai kir. járásbíró területén levő s a zentai 531. sz. tjkben Rau an szül. Münze Julia nevével fölvetett 742-743. hr. sz. 343) []-öl területű 4000 frtra becsült belsegre és 513. sz. ház a az adó alapján meg határozott 1400 frt kiküldési árban elrendeltett, és hogy ezen ingatlan az 1888. évi február hó 10-ik napján délelőtti 10 órakor ezen tkvi hatóság írodájában megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzzel 140 frtot készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.
Kelt Zentán, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál, 1887. évi december hó 24-én.

Dr. Móré, kir. aljbíró.

6396 1887. tk. sz.

6668/1887. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zentai kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhíré teszi, hogy Klein Sándor ü. yvőnek Radujkov Mitó örökösei elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelme következtében a végrehajtási árverés a zentai kir. járásbíró területén levő s az adai 1096. sz. tjkben Radujkov Mita, Radujkov Zsiván és Radujkov Julka, férj. Br. novacski Jásóné közös tulajdonánál bejegyzett 8172. hr. sz. 8 hold 400 []-öles földből Radujkov Mitát illető felelészre o. é. 816 frt 50 kr kiküldési árban elrendeltett, és hogy ezen ingatlan az 1888. évi február hó 4-én dé. e. 10 órakor Ada község házában megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzzel a kiküldési ár 10%-öt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Kelt Zentán, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál, 1887. évi okt. hó 22-én.

Dr. Móré, kir. aljbíró.

tébe a pályaterületet és földjét, a föld- és munkálatokat, a föl- és alap-építményeket minden hozzátartozókkal, ugymint forgalmi eszközökkel, pályaudvarokkal, föl- és lerakódó heyekkel, a vasut üzletéhez tartozó épületekkel, az indulási s érkezési helyeken ör- és fölgyázó házakkal, minden felszerelvényekkel, ingó és ingatlanokkal egyetemben; ellenben az engedélyesek vagy jogutódjaik megtartják az általuk folytatott üzlet alatt jövedelmi fölöslegeiből alkotott netaláni tartalék alapot és a kinnlevő cselekvő összegeket, valamint azon építkezéseket, a melyek megszerzésére vagy előállítására a kormány által azon határozott hozzáadással hatalmaztattak föl, hogy azok a vaspályának semmi tartozékát képezni nem fogják.

(Folyt. köv.)

Különfélek.

F. hó 25-én, Pál forduló napján megtörtént főt. Appel Ede plebános ur ünnepélyes beiktatása. A templom zsufolásig telve volt. Jelen volt a gör. kel. hitközségnek mindkét plebánosa, számos urhölgy és sokan Mózes vallásu polgártársaink közül, a vidékről p pok. Az istentiszteletet végezte a plebános ur, fnt. Mészáros Ignác ókanizsai prépost plebános ur manuduktorsága alatt és Pupák s Holtzinger káplán urak segítségével. Meglepte a jelenvoltakat Ocskay Rozika kisasszonynak, a szegedi kántor leányának solo-éneke. Gyönyörűen énekelte a Glóriát és a Communiót. Az Evangelium után az érseki bizos, Mészáros ur kenetteljes beszédet intézett az ünnepelthez és a hívekhez, Pupák ur fölolvasta az érseki megerősítést, a biztos ur átadta a plebános urnak az Evangeliumot és a tempom kulcsait. Erre Appel ur általános meghatottságot keltő beszédet tartott. Számtalan hölgyet és férfit láttunk könnyezni. A beszéd végeztével a szent misét folytatta és befejezte. Az istentisztelet 2/4 12 órakor végződött, melynek egyes mozzanatait mozsarak durrogása jelezte. — 2/4 1 órakor megkezdődött az ebéd, mely a plebános ur jelzése szerint nem volt hivatalos, hanem barátságos. Három szobában volt fölterítve. Az asztalfőn üt az érseki biztos ur, jobbról Matkovics Lajos, balról Szabó László, utána a plebános ur. Jelen voltak még Nikolics Sándor és Vlassits Trifun gör. kel. plebánosok, Róth Nándor, Kozics István, Opitz Sándor, Rezsny Aurél, Szerdahelyi Sándor, Szekfü György, dr. Révay, Boromisza János, Vibiral Dénes, Kalmár Antal, Zettin Ignác és József, Hoffmann csókai plebános, Kalmány Lajos csókai káplán, Fekete János Ókanizsai káplán, Marácsy szanádi plebános, Czehe Győző, Szücs Lajos, Zöny adorzáni adminisztrátor, Ifkovics, Nagy Abonyi László, Vörös Flórián, Deák Ignác id., Kontár Péter, Lucz adorzáni kántor, Zsarkó József, Merényi Dezső, Vass József id., Fletzer István, Bolváry András, Virág, Holtzinger, Blazek, Szigeti István, Benedek Elek és Pupák. Az első fölköszöntőt mondta Appel ur érsek ur ömenciájára és a hitközségi képviselőre, Róth a plebánosra és a pápa ó szentsegére, Opitz a békére, Szabó László a függetlenségi pártra. Mire megereadt a toasztok árja. A plebános ur 400 frtot ajánlott föl a felsőhegyi plebániára és 100 frtot a gymnáziumra. Folyt a champagne és húzta Pege Kis Károly zenekara. A mulatság éjféltáig tartott.

III. Kimutatás. Főt. Appel Ede plebános urnál a következők adakoztak a Felsőhegyen létesítendő plebániára: Pupák János 100 frtot, Matkovits Jablonszky Ida Blazek Lajos 15—15 frtot, Opitz Sándor, Matkovics Lajos, Holtzinger József, Benedek Elek 10—10 frtot, Matkovics József, Zettin József, Braun Soma, Bózsó János, Bózsó István, Lövey Pál, Bolváry András 5—5 frtot, Fekete Pál, Zentavidéki takarékpénztár, Schambach Emil, Brestyánszky Kálmán 2—2 frtot, Kopasz Verona, Kalmár György, Nagy István Ragyogó id., Für Pál, Csizik Tamás, Csáky István, Benedek György, Gombos Lőrinc, Ivanics Ferenc, Nagy Abonyi Jakab, Lövey István, Bün Imre, Polyák Illés, Édes István, Huszágh Nándor, Örvény Iván, Klazsik Rókus, Szabó Sándor 1—1 frtot, Horváth Veronika, Keczei Mészáros Antal 60—60 krt, Bün Rozál, Kovács Péter Nemes, Kecskeméti János id., Kopasz Pál, Holzer Ferencné, Polyák Ferenc ifj., Kolofen Károly, Ujházy József id., Gubányi Anna, Márkus Erzsébet, Nyilas Tamás, Bende Lajosné, Csikmák Mátyás 50—50 kr., Kadvány Ilona, Danyi Demeter, Zabos Klára, Simon Elek, Széll János, Ehrendiener Samu, Dimitrovits Bogdán, Balog Ferenc Doszkocs, Bózsó Ferenc, Soós Gergely 40—40 krt., Nagy Abonyi György, Molnár Szipán Ilona, Palotai Péter, Burányi Dávid 30—30 krt., Flajsz Julianna, Csernák Péter ifj., Kaszás Erzsébet, Rábaközy Mózes, Hotti Mihály, Horváth József, Polyák Ilona, Erdélyi Ferenc, Farkas Mihály,

Nyilas László, Erős Ilona, Kalmár Rozál, Nagy Pál Mihály, Elek Rozál, Tóth László bojnok, Nagy Abonyi András, Konec Rozál, Mucsi István, Nagy András, Fehér Imre, Mucsi Antal, Fekete Kálmán, Barnay Teréz, Ádám Károly, özv. Gábor Andrásné, Fendrik József, György István, Jani Mihály, Kovács Borbála, Bene Ferenc, Klemen-titz Kornél, Hangya Mihály, Konec Pál 20—20 krt., Nemedi Kovács Erzsébet, Mongurás Ágnes Oláh Rozál, Táborzsky Ferenc, Lavicska Viktor, Lengyel Gergely, Kopasz Sándor, Ivanits Anna, Kalmár Tamás, Huszák Viktor, Huszák Erzsébet, Kovács József gyönki, Gombos József, Fényszarusi Ádám, Kucsera Antal, Györe Illés, Nagy Margit, Biliczky György, Török Viktor, Bün János, Hangya István, Mészáros Gergely, Gyetvay Julis, Gubik Ferenc, Nagy Abonyi Jakab ifj., Buday Imre, Kelmis Pál, Károly István, Kispál István, Gyeni Urban, Vince Péter, Eszes Mihály, Eszes Antal, Szabó Márton, Olajos Rozál, Horti Mária, Mészáros Mária, Jakus János 10—10 krt., Mészáros József, Máté György, Resztál Ferenc, Hatala Imre, Király Erzsébet 5—5 krt., Jakus Mihály 4 krt. Weber Károly e lapok szerkesztőjének 2 frtot adott, melyet a plebános urnak átszolgáltattunk. A III. kimutatás összege 256 frt 60 kr. Az I és II. kimutatás szerint 438 frt 32 kr., három db huszas, tehát eddig begyűlt 694 frt 92 kr, három darab huszas, Boromisza Jánosné két oltárvánkos, Zsarkó Laura egy karing, Hürketz István egy ajtó.

Január 30 án, azaz holnap, a műkedvelői társulat a színészek közreműködésével a közs. népiszkolák felszerelésére és a szegény iskolás gyermekek segélyezésére „Felhő Klári“ t adja. Özv. Abáné lesz Zsarkó Laura, András: Jenesszky, Klári: Ráczné Chilko Mariska, Katica: Mikosevics Mariska, Fátoly: Viola, Tenger: Czehe, Bálint: Branovácsky Csedomil, Vendel: Harsányi Istók: Dudás István, Éva: Hail Aranka, Rökkáné: Fischer Berta, Gergő: Suber Andre, Szita: Forray Ferenc, Tömjén: Kührner Ignác, Turbék: Burány Pál, Bence: dr. Hodik, Magda: Burány Rozika. Előadás után táncvigalom. Tánclás szék 1 frt, zártszék 80 kr, állóhely 60 kr. — Ki nemesen érzeni képes, hozzá fog járulni a jövedelem emeléséhez.

Dubniczky Veron tanítónő Kuthy Lajos városi hivatalnok f hó 21-én eljegyezte. Az ég áldása legyen frigyükön! Már többeknek kívántuk ezt, de soha melegebb kebellet, mint ezuttal. De hát hogyné. Hiszen a jegyesek egyike tanítványunk volt, a másika iránt pedig hálára vagyunk kötelezve.

Tisztibál tudósításunkból Fischer Berta kisasszony neve kimaradt. Ezennel jóvá teszszük tudósítónk figyelmetlenségét, és fölemlítjük, hogy a kisasszony kék kaschmir ruhában igen kedves jelenség volt.

A zentai lábbelikészítő ipartársulat zászlójának alapja javára ma Farkas Orbán helyiségeiben zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti díj személyenként 30 kr, pironként 50 kr, családjegy 80 kr. Fölülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté 7 órakor.

Az adai magy. polg. olvasó egyeslet február 4 én könyvtára javára a nagyvendéglő disztermében táncal egybekötött zártkörű társas estélyt rendez. Belépti díj: Személyjegy 1 frt, családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté 8 órakor.

Szerb polgártársainknak január 26 iki Szabbas-bálja nem volt oly látogatott, mint az előző években.

Mikosevics azzal tetszeleg magának, mintha az önálló törvényhatóság az ő gondolata volna. Pedig Zentának leghívebb fia, Majoros István ur csak azon föltétel alatt volt rábirható a polgármesteri jelöltség elvállalására, hogy a párt ígéretet tett neki, miszerint megválasztatása esetében őt a párt az önálló törvényhatóság létesítése iránti törekvésében támogatni fogja. Különb Mikosevics indokainak tisztaságát jellemzi az a körülmény, hogy a mult év tavaszán aláírásokat gyűjtetett, Zentát nagyközséggé d gradálandó.

Főt. Habram János ur f. hó 12 én egyhangulag martonosi plebánosnak választatott. — Kívánjuk, hogy Martonoson lelje föl, mit Zentán meg nem talált.

A váci államfogházban szenvedő Braun Soma urtól levelet kaptunk, melyben arról értesít bennünket, hogy utazása nem volt valami szerencsés, a mennyiben e hó 14-én hazuról történt elutazásakor egy kis lázat érzett de azt hitte, hogy edzett természeté el bírja viselni. Azonban családott, mert mikor Bajmokra ért, a láz rajta egész erővel kitört és 19 ig kénytelen volt Bajmokon vesztegelni, de 20-án már Vácott volt és elfoglalta államfogházi helyét. Négyen vannak és a fogház szabályokban megengedett

időben összejönnek, beszélgetnek, sétálgatnak és nagyokat sohajtva számlálgatják a lemorzsolandó napokat. Óriási erőlködésébe kerül higgadságát megőriznie, ha családjára gondol. Üdvözlétet küldi jóakaróinak, barátainak és ismerőseinek.

Ki ad többet? Vallják a városházán. A felsőhegyiek ugyanis fogadtak pásztort, a gazdasági tanácsnok azonban nem fogadta el és nyakukra olyan embert löcsölt, a ki a felsőhegyieknek nem kell. Erőszakoskodása azt a jogos gyanút ébreszti az emberekben, mintha ura volna eljárásának és talán az illető megduplázza volna a borra valót.

Barsy János, a mamelukok oszlopos férfia, f. hó 25-én hosszas betegség után jobb létre szenderült. A megboldogult értelmes és igazságszerető ember, és egykor oly népszerű volt, hogy a közügyekre nem egyszer döntő befolyást gyakorolt. De midőn vastag nyakát Mikosevics igája alá hajtotta, elvesztette népszerűségét és befolyását. Annyira erősen állott hosszú ideig a maga lábán, hogy több ízben fölhitva Gombost, miszerint szakítson Mikosevicscsal. — Végre maga is elesett. Szinte kerülté az emberek tekintetét, annyira restelte botlását, és őrizetlen pillanataiban nem egyszer fakadt ki a tanács ellen. — 26 án helyzetetett örök nyugalomra. Legyen neki könnyű a föld, ki oly szembetűnőleg nehezen tudta elviselni botlását.

A népiszkolák igazgatójának figyelmébe. A műkedvelői előadás jövedelméből sziveskedjék a központi népiszkolák rajztermébe szekrényt csináltatni, hogy a gyermekek rajzeszközei az inasok elől elzárhatók legyenek.

A tanítók figyelmébe ajánljuk irodalmi rovatunkban olvasható, Gönczy Pál „Tanulmányok“ című munkájára vonatkozó előfizetői fölhívást.

Aligha egyeztetethető meg a „Nem illik“-kel, hogy többen a színházba kutyával jelennek meg. Kérjük az illetőket, hogy kutyáikat hagyják a színházon kívül.

Bélyegilleték. A gazda.közönséget bizonyára érdekelné fogja azon körülmény, hogy a bélyeg- és illeték-szabályok revíziójaképen már január elsejétől életbe lépett azon törvény, hogy ezentúl nemcsak a szarvasmarhák, lovak, hanem a sertések, juhok és kecskék marhalevelére is bélyeg szükséges.

Szerezlia (Belevági) Mártonnak Eötvös-utcai, minden kenyelemmel épített házában két 3—3 szobából és egyéb hozzátartozókból álló lakás szt. György napra kiadó, vagy a csinos ház szabad kézből eladó. Jelentkezhetni Frankl Henrik urnál, vagy e lapok szerkesztőjénél.

A „The Gresham“ életbiztosító-társaság Londonban. Elöttünk fekszik ezen életbiztosító-társaságnak 1887. június 30 án befejezett 39-ik üzletévi jelentése, mely az 1887. november 29-én tartott rendes közgyűlésen a részvényesek elé terjesztett, melyből a következő momentumokat vesszszük át. A lefolyt év eredménye rendkívül kedvező volt. Ennek folyama alatt 6124 biztosítási ajánlat nyújtatott be 58.038.225 frank értékben, s ebből 448 ajánlat 48.901.000 frank biztosítási összeg fogadtatott el, melyekről a megfelelő mennyiségű kötvények ki is állítottak. A jutalék bevétel, a visszbiztosításokra kiadott összeg levonásával, 14.779.357-61 frankra rugott, melyben az első biztosítási év 1.735.753-44 frank jutaléka is benne-foglaltatik. A mérleg kamatszámllája 3.899.035-52 frankra rugott s a jutalékbevételel hozzáa ásával a társaság évi bevételét 18.678.393-10 frankra emelte. Az év folyama alatt a társaság által kifizetésre utalványozott életbiztosítási kötvénykövetelések 7.038.706-46 frankra rugtak. A kihazas tási és vegyes biztosítási szerződések, stb. követelése, melyek határideje lejárt, 2.597.392-29 frankot tett ki. Kötvények visszavásárlására 1.092.257-71 frank adatott ki. A biztosítási és járulékalap 3.350.200-10 frankkal emelkedett. A követelések főösszege az üzletév végén 97.872.236-56 frankra rugott. Tökebefizetések: 207.523-95 frank az angol kormánytól értékesítve, 1.220.697-92 frank az indiai és telepítvényi kormányoktól biztonsgában, 15.049.988-54 frank idegen államértékekben, 2.609.700-73 frank vasutárszvények, elsőbbségek és kötvényekben, 38.937.238-64 frank vasu i és más adó-levelekben, 16.003.956-87 frank háztulajdonokban, melyek között Becsben é. Budapestu is vannak a társulatnak házai, 9.023.158-03 frank jelzálogban és különféle értékben 14.914.971-88 frank.

Színház.

A ki Zentát híreből ismeri, azaz, a ki azt tudja róla, hogy 24 ezer lelket számláló vagyonos magyar város és ide vetodve színházba lépne, kettőt kényszerülne gondolni: vagy a város nem felel meg hírének, vagy a színészek nem érdeme-ek a pártfogásra és filozofice hozzá tenné: tertium non datur. — Pedig: datur. Mert számlálhat város 24 ezer lelket, lehet vagyonos és a pártolásra érdemes társulat játszhatik benne és a lakosok még sem látogatják az előadásokat, a tertium pedig: ignoti nulla cupidó. Igen, Zenta

Melléklet a „Zentai Ellenőr“ 5. számához.

erkölcsei batorsággal, hogy ezt neki szemébe megmondjuk.

b) Nem kevésbé épületesen jellemzi a megye és a tanács közötti viszonyt Mikosevicnek az önálló törvényhatóságot illető indítványa. De hát Mikosevicnek minden szerencsése mellett az a nagy szerencsétlensége, hogy mi ismerjük az ő zuzáját. Indítványaival a megyére bubust küldeni, az ellenzéknek pedig mézes madzagot akart a száján végig húzni. Puskája azonban csütörtököt mondott. Sem a megyénél nem fognak megijedni, sem az ellenzék nem fogja a mézzel vékonyan bekent kócot megnyalni. Attól a megyétől kívánja Mikosevic a tanácsot megszabadítani, a mely benne arva lelkét eddig tartogatta. És ez a Mikosevic tör ilyen nagy dolgokra, akinek és társainak érdekében a megye primipilusai megfellebbezve az állásuknak tartozó tisztességről, a tanácsot körömszakadtáig védtek, nem riadtak vissza a törvény érvényesülésének megakadályozásától, sőt annyira megfellebbeztek önmagukról, hogy képesek voltak még egy Mikoseviccsal is egy ponyvára állani.

Magáról az indítvány érdeméről e helyütt nem szólunk, második cikkünkben úgy is megemlékezünk arról legilletékesebb munkatársunk. Ezuttal csak föl akarjuk hívni a megye figyelmét, hogy lássa, minő háladatlan emberekre parazolta jó indulatát, és belássa, mennyire méltatlanul bánt el az ellenzékkel.

II.

Az ebből az alkalomból hazajött polgármester 10 órakor megnyitván a gyűlést, a tárgyszorozat első pontját bocsátja megvitatás alá, t. i. a virilistik végleges névjegyzékének megállapítását. Melyről csak annyit jegyzünk meg, hogy Zsarkó Antal fölvetett utólag a virilistik közé. Ezután az ideig-óráig polgármester elnöki jelentésében előadja, hogy a felnőttek egészségi állapota kielégítő, a gyermekek között azonban a vörheny észlelhető, az állatok egészsége mi kívánni valót sem hagy fenn, egy tüzeset fordult elő, vagyon és életbiztonság elleni egyetlenegy sem; a szokásos pénztári kimutatás nem volt bemutatható, mert az 1887. évi számadások nem voltak lezárhatók és a letéti pénzek csak a mai közgyűlésen fognak beutalványoztatni. A február havi közgyűlés elé terjesztetik.

Ezután ideig-óráig polgármester előadja, hogy a partjavadalmi szabályzat csak 18-án érkezett le a városhoz, és a leirat azt kívánja, hogy 10 nap alatt tárgyalassék. Tehát tárgyalatik. A miniszterium nem hagyta helyben, hogy a szállítványok után kikötői díjakat szedjen a város. Mikosevic megjegyzi, hogy a megye és miniszterium intézkedése folytán illuzoriussá válik a partjavadalmi szabályzat, és nem is tartja érdemesnek 300-400 forint a közönséget zaklatni, és indítványozza, hogy a szabályzat egyszerűen ejtessék el. — Gombos: A többség a tárgyalást elhatározta, tessék végeztével indítványt tenni. Befejeztével Mikosevic fenntartja indítványát. Kozics oda nyilatkozik, hogy a kérdés csakis 30 nap múlva tárgyalható, vagyonról lévén szó, nem tartja érdemesnek egy pár száz forintért a közönséget faggatni, és önálló indítványkép a jövő közgyűlésen való tárgyalását kívánja. Gombos: A képviselő urak nagyon elhamarkodják a dolgot, nem gondolják meg, hogy a partjavadalom az 1888. évi költségvetésben 1300 frttal szerepel. Különb is nem olyan fekete a dolog, a minőnek föltüntetik. A miniszterium kívánja, hogy két év múlva a tanács kimutatást terjeszsen fel, hogy menyibe kerül a part fenntartása. 400-500 frtot mir nichts dir nichts elvetni, nem helyes eljárás. En is azt kívánom, hogy a kérdés 30 nap múlva tárgyalassék. — Mikosevic: Nem tartom méltányosnak és igazságosnak a part javadalom, 18 ezer plusznál 1300 frt nem jöhet számításba. — Matkovits József a hidon felül és alul szabadkikötőt kíván. Szekfü főjegyző megjegyzi, hogy megvan. Bergel Ferenc a gabona szállítások után behajtani kéri az elmaradt díjakat. Köhn Mór: A polgármester úr jövedelemtől beszél. Hiszen mi fizetjük, mert drágábban vásárlunk. — A többség elhatározta, hogy az ügy 30 nap múlva tárgyalassék. Az irodai szerek szállítása 32 százalékkal olcsóbban a kikiáltási árnál és 4 perccel drágábban a tavalyinál Berger testvéreknek adatott ki. A 4% különbözet onnan származik, mert a városnál az idén Kuhn-féle tolat használtatnak.

A gymnasium felszerelésére 1887-re utalványozott összeg elszámolását illetőleg a fölmentvény megadatik.

A Patócs Györgytől bérbe vett tanyai iskola helyiségén tanítói lakást illetőleg kötött szerződés tudomásul vétetik. Mikosevic abból az okból, mert 95 tanuló van beírva és így a helyiség nem felel meg a célnak, vagy más helyiség bérletét vagy iskola építését, és a szerződést csak egy évre ki-

vánja megkötetni. Gombos megjegyzi, hogy felmondás ki van kötve a szerződésben.

A nagyréti és nagybudzsáki területek, valamint a népiskola pinceinek, a nagyréti herésföldeknek haszonbérbe adása és a két föntcában kivágott nyárfák eladása tudomásul vétetik.

(Folyt. köv.)

Tekintetes szerkesztő Úr!

Napokkal ezelőtt távollétemben a helybeli egyik levélhordó nyílt borítékban egy gúnyneven (topa stb.) címzett s alávaló piszkos lelkületet eláruló tartalmú levelet illetve „meghívót“ hagyott hátra számomra, melyen sem nevem, sem állásom nem voltak megjelölve. Nem tudom eléggé sajnálni a postai közeget, ki talán nem is rossz indulatból ily alávaló, piszkos toll végrehajtására eszköznek engedte magát át, de mentse őt az, hogy túl buzgokodásból tette.

Es most lássuk tovább!

Igy jutott kezemhez mai napon ismét egy levél, mely azonban már nevére volt címezve s melyre — a fenti „meghívó“-val együttesen — a következőkben válaszolok, mely alkalommal különösen kérem azokat, kik csak M. V-nek akarnak igazat adni, hogy figyelmesen olvassák át ezen sorokat s alávaló, piszkos tetteiért ítéljék el!

Ismertem ezelőtt pár hóval egy neveletlen tacsót — kit M. V. nek hívnak, kivél — emberi méltóságomból kivétközve — (pirul arcom) baráti viszonyt kötöttem. Kötöttem pedig azért, hogy éretlen, buta pofáját és számár rugdalódzásait ki miveljem egy kissé a mai társadalomnak megfelelőleg. — Fiatal volt a szegény, éretlen is volt a szegény s még hozzá M. V. is volt a szegény. — Elfogadtam laktársul, oktattam, s magyaráz gattam neki, mi a jó, mi a rossz, mi a műveltség s mi a butaság, — hogy viseje magát emberhez illően, ha valakivel van dolga, szálljon nyíltan síkra s ne alattomoskodjék anyám-asszony katonája szerint. — Fáradságom nem használt semmit, (szamarat ha Bécsbe viszik, ott is számár lesz) a drága magot rossz talajba vetettem, nem fogott rajta. — Hát ugyan okosnak sohasem nézett ki, — ellenségei (de még jó barátai) sem csufolták azzal, de kérem ilyen egyiptomi sötétséget soha sem láttam. — Kérdezősködtem, — taian kiskorában fejére esett, avagy erős idegláz bénította meg szellemi erejét? de ő ezt tréfának véve azzal ütötte el a dolgot: „van nála oktalánabb is.“ — Sokszor kacagtuk e miatt s így számításba nem is jött soha s így nem csodálkozhatik senki, ha az ember az emberi méltóság magas piedesztáljáról egy kis hitvány M. V. hez le nem ereszkedve, vele csak mint tacsóval bánik el.

Összehányt-vetett ez a tacsó oly sok becs telenséget fenn emlitett „meghívó“ és leveleiben, mintha csak önmaga a tükör elé állva, coplálta volna le a maga mibenségét. — Megtámadott becsületemben, mintha csak olyan piszkos volna, mint az övé, — megtámadta bennem az embert, mintha mindenki oly kétségbe esett kétszer sültje volna a természetnek, mint ő. — Szíve választotta nevében ír levelet nekem, mintha mindenki oly cseléd „Don Juan“ volna, mint ő. — De kérem azért nem érdemes haragudni rá, de még csak bosszankodni sem, mert hiszen a tiszavíz kánták körüli settenkedésében sajátította el a magasabb műveltséget.

Felhasználja a „szerb olvasó egyesület“ s az „iparos egyesület“ által megfizetettéből (vagy talán gúnyból) részére kiállított meghívót, — kivakarja abból körmeivel becsutelt nevét s meghív engem (topa) egyetemben az ő szolgáló ideáljával. — Ennyire gyöngédtelennek nem gondoltam szolgáló ideáljával szemben, miért is megérdemli ettől, hogy kiöszson, valahányszor tiszteletének benső kifejezését akarja neki átadni. — De egyuttal nem gondoltam annyira becsuteltnek, hogy ily visszaélést kövessen el a rendezőség bizalmába csak azért, hogy a kedves szolgáló ideálját a szép nem között találhassa. — Ez ügyetlen cselőség volt miért is régi jó tanácsomat ismétlem: — Gyerek! ez nem jól van, — bolondot tettél; hiszen te már nős vagy, — ilyet többé ne tégy, — fejedre esel a bolondságtól!

Másik küldeményében ap . . . öröm élvezetében akar részesíteni a régi jó barát. Gyermek! élvezd a legszebb öröme egyikeit, — élvezd zavartalanul s a közelgő tavasz alkalmával csiregd szerelmi dalaidat a „hervadt lombok“ alatt egyutt a pacsírtával, mint ismételted azt szolgáló ideárodnak a mult tavaszkor.

A ki ilyenekre képes, azt legazemberezni, „piszkos“ „hitvány“ s más jellemző szavakkal illetni nem lehet, mert flegmával elmondhatja: „ugy-e még is vagyok valami, ugy-e? gazember! azért is igen csalódtam midőn talán komoly haragomra számított, Mert Igen Hobortos Álma Lehet Ilyenkor Vincének.

Horváth Gyula.

A szabadka-zenta-ó-becsei és zenta-horgos-szegedi helyi érdekű gőzmozdonyu vasutra vonatkozó engedély-okmány.

(Folytatás.)

19. §. Mihelyt a forgalom a jelenleg engedélyezett vonalon annyira növekedett, hogy az éjjeli szolgálat berendezése kívánatosnak, vagy szükségesnek mutatkozzand, az engedélyesek kötelesek lesznek saját költségükön mindazon berendezéseket eszközölni és mindazon biztonsági intézkedéseket megtenni, melyek a fennálló szabályok és utasítások szerint szükségesek s illetőleg a melyek a kkm. részéről, hivatkozással azon szabályokra, követeltetni fognak.

Az engedélyesek kötelesek továbbá a kkm. rendeletére minden kártalanítás nélkül egy másik vágányt az esetre kiépíteni, ha az engedélyezett vonalon az évi elégybevétel kilométerenként 14,000 frtot osztrák értékben meghalad.

Ezen kötelezettség teljesítése azonban engedélyesektől csak az alább megállapított engedélytartam első 70 éve alatt követelhető.

20. §. Az engedélyesek kötelesek az engedélyezett vasut üzletéről a számadásokat a közmunka- és közlekedésügyi miniszterium által kiadott számlázási minta szerint vezetni s a lezárt üzleti számlát a vagyon-mérleg, nyereség- és veszteség-számlával egyutt legkésőbb a számadási évet követő május hó vegeig a kkm.-hoz bemutatni.

Kötelesek továbbá engedélyesek a forgalom és üzlet eredményeit részletesen kitüntető évi jelentést szerkeszteni s közhírre tenni s mindennemű, a fölügyeleti hatóságok által kívánt statisztikai adatot beszolgáltatni.

21. §. Engedélyeseknek jogukban álland részvénytársaságot alapítani s a tényleges építési és berendezési költség beszerzése céljából névre vagy előmutatóra szóló törzs- és elsőbbségi részvényeket bocsátani ki, olyképpen, hogy a kibocsátandó elsőbbségi részvények a megállapított alaptőkének 2/3 részét meg ne haladják, a törzsrészvények pedig az alaptőkének legalább 2/3 részét tegyék.

Ha az imént említett módon elsőbbségi részvények bocsátatnak ki, a pálya tiszta jövedelméből mindenekelőtt az elsőbbségi részvényeknek a kkm. által a pénzügyminiszteriummal egyetértőleg megállapítandó törlesztési hányada s továbbá sorban e részvényeknek legfőljebb 5% kal megszabandó osztaléka lesz fizetendő s ehhez képest a törzsrészvények törlesztése mindaddig meg nem kezdhető, a míg az összes elsőbbségi részvények nem törlesztettek.

A kétnemű részvények tulajdonosai mindazonáltal minden egyéb társasági jogokban és kötelezettségekben egyaránt részesülnek.

A jelen engedély-okmány és az annak kiegészítő részét képező okmányok az alakítandó részvénytársaságra változatlanul kötelezők s ehhez képest az alakítandó részvénytársaság az engedélyeseket a jelen engedély-okmány alapján megillető jogokat és kötelezettségeket változatlanul és minden fönttartás nélkül, kötelezőleg átvenni tartozik.

A részvénytársaság megalakításához szükséges alapszabályok, a kibocsátandó címletek és szelvények mintáival egyutt átvizsgálás és jóváhagyás végett a közmunka- és közlekedésügyi miniszteriumhoz fölterjesztendők s a nevezett miniszterium részéről az alapszabályokban, valamint a címletek és szelvények mintáinak tervezetében kívánt módosítások föltétlenül foganatosítandók.

Az alapszabályokba mindenestre fölveendő az is, hogy azon esetre, ha az alább megállapított engedély-tartam alatt jövedelemhiánya miatt az összes részvények törleszthetők nem lennének, a törlesztetlenül maradt részvények tulajdonosai részvényeiknek beváltását vagy e címen bármennemű kárpótlást az államtól nem igényelhetnek.

A társaság székhelye Budapest s hivatalos ügykezelési nyelve kizárólag a magyar.

22. §. A jelen engedély tartama a fönti 2-ik § ban idézett ideiglenes vasutengedélyezési szabály 9. §. b) pontja alatt kimondott oltalommal és az 1880. évi XXXI. t. c. 2. §-a szerint az állam részére biztosított megváltási jog épségben tartásával a jelen engedély-okmány kelte napjától számítandó egymásután következő 90 évben állapítatik meg. Ezen 90 év leteltével a vasut és annak összes tartozékai ingyen és tehermentesen mennek át a magyar állam tulajdonába és szabad haszonélvezetébe, illetve engedélyesek vagy jogutódai ezen vasutat teljes jó karban, ingyen és tehermentesen tartoznak az államnak átadni.

Az 1880. évi XXXI. t. c. 2. §-ban előirt megváltás esetében a megváltás módozatai tekintetében ugyancsak az idézett törvénycikk határozatai irányadók. Mindkét esetben átveszi a m. állam saját tulajdonába, birtokába, haszonélveze-